

Dosar nr. 2ra-1508/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. Al. Negru)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Nina Vascan
Victor Burduh
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova și Iuri Sorochin, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Procuraturii Generală a Republicii Moldova, Igor Negreanu, Djulieta Devder, Dumitru Graur, Anatolii Maliuta, Vladimir Erhan, Ghenadie Zgardan, Iurie Leșan, Valentina Nițulenco și Liubovi Cazacu cu privire obligarea prezentării scuzelor publice, încasarea solidară a venitului ratat, a prejudiciului material și moral, cheltuielile suportate în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins, ca fiind nefondate, apelurile declarate de Iuri Sorochin, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova, și s-a menținut hotărârea din 12 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 21 ianuarie 2016, Iuri Sorochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Procuraturii Generală a Republicii Moldova, Igor Negreanu, Djulieta Devder, Dumitru Graur, Anatolii Maliuta, Vladimir Erhan, Ghenadie Zgardan, Iurie Leșan, Valentina Nițulenco și Liubovi Cazacu cu privire obligarea de a prezenta scuze publice, încasarea solidară a prejudiciului material, în valoare de 100000 euro, a prejudiciului moral în mărime de 30000 euro, pentru punerea ilegală sub învinuire, atragerea la răspundere penală și judecarea pe parcursul a 3 ani, încasarea solidară a sumei de 410 lei, cu titlu de cheltuieli, pentru obținerea cazierului judiciar, încasarea solidară a sumei de 10000 lei. cu titlu de cheltuieli suportate la faza de urmărire penală, încasarea solidară a sumelor de 676749,8 lei, 3058210,08 lei și 12903,82 lei, cu titlu de venit ratat, încasarea solidară a sumelor de 576,48 lei și 331,88 lei, cu titlu de cheltuieli suportate, pentru procurarea

medicamentelor, încasarea solidară a sumei de 836,73 lei, cu titlu de dobândă de întârziere de plată a sumelor de 576,48 lei și 331,88 lei, încasarea solidară a cheltuielilor suportate, pentru transport, fiind necesar de a se prezenta la organul de urmărire penală și în instanțele de judecată, pe toată perioada desfășurării urmăririi penale și examinării cauzei penale de către instanța de judecată, încasarea solidară a sumei de 5000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, încasarea solidară a dobânzii de întârziere de plată a prejudiciului moral și din alte sume, pe care le va încasa instanța de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Iuri Sorochin a invocat că la data de 07 noiembrie 2011, procurorul în Procuratura orașului Rezina, Igor Negreanu, a emis ordonanța, prin care nu a acceptat raportul privind propunerea de a nu fi pornită urmărirea penală și a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 352 Cod penal, în redacția anului 2002.

Astfel, reclamantul Iuri Sorochin a menționat că, la data de 10 noiembrie 2011, ora 15:45, ofițerul de urmărire penală al SUP a CPR Rezina, locotenent de poliție, Ghenadie Zgardan, a întocmit ordonanța privind pornirea urmăririi penale în baza art. 352 alin. (1) Cod penal, în privința lui Iuri Sorochin. La data de 25 noiembrie 2011, ofițerul de urmărire penală al SUP a CPR Rezina, locotenent de poliție, Ghenadie Zgardan, a întocmit raportul cu propunerea de punere sub învinuire în baza art. 352 alin. (1) Cod penal a lui Iuri Sorochin și aplicarea față de acesta, a măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi localitatea.

Reclamantul Iuri Sorochin a indicat că, pe parcursul urmăririi penale, i-a fost aplicată măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi localitatea. Iar, la data de 26 decembrie 2011, în privința lui Iuri Sorochin a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire în baza art. 179 alin. (1) Cod penal. La fel, la data de 25 ianuarie 2012, procurorul, în procuratura Rezina, Igor Negreanu, a emis o ordonanță, privind dispunerea investigațiilor în vederea căutării învinuitului Iuri Sorochin și reținerea acestuia. Astfel, reclamantul Iuri Sorochin a indicat că, la data de 06 februarie 2012, ora 12:15, a fost reținut, aflându-se în arest până la data de 09 februarie 2012, ora 12:15. La data de 09 februarie 2012, ora 16:36, fiind asistat de avocatul din oficiu, Anatol Maliuta, procurorul în procuratura Rezina, Igor Negreanu, i-a prezentat copia ordonanței de punere sub învinuire.

La data de 09 februarie 2012, procurorul în procuratura Rezina, Igor Negreanu a emis ordonanța de aplicare față de învinuitul Iuri Sorochin, măsura preventivă sub forma de obligare de a nu părăsi localitatea, măsura fiind menținută până la emiterea deciziei din 05 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, pe un termen de 711 de zile calendaristice.

Reclamantul Iuri Sorochin a indicat că, urmărirea penală a fost finisată la data de 24 februarie 2012, cauza fiind transmisă spre judecare la judecătoria Rezina la data de 07 iunie 2012. Astfel, prin sentința din 21 februarie 2013 a Judecătoriei Rezina, Iuri Sorochin a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, iar prin decizia din 05 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins ca nefondate, apelurile procurorului în procuratura Rezina, Igor Negreanu și a părților vătămate Nițulenco Valentina și Cazacu Liubovi, fiind menținută sentința primei instanțe. Prin decizia din 06 mai 2014 a Curții Supremă de Justiție a RM, recursul depus de procuror, a fost declarat inadmisibil.

Prin urmare, reclamantul Iuri Sorochin a invocat că, în rezultatul acțiunilor de urmărire penală și judecare a cauzei penale, în instanța de judecată, care au durat o perioadă de 3 ani, i-a fost prejudiciată imaginea, fiindu-i efectuate, în acest sens, și mențiuni, în cazierul judiciar.

La fel, în urma acțiunilor organului de urmărire penală și a instanțelor de judecată, i s-a înrăutățit starea de sănătate, fapt confirmat prin actul emis de IMSP AMT Botanica, în rezultatul examinării medicale din 13 februarie 2012.

Reclamantul Iuri Sorochin a indicat că, urmare a aplicării măsurii preventive în privința sa, de către organul de urmărire penală, întreprinderea ÎI „Sorochin Iuri” prin înștiințare scrisă, a decis rezilierea unilaterală a acordului din 01 decembrie 2001, începând cu 10 martie 2002, din motiv că politica companiei nu permite contractarea persoanelor aflate în conflict cu legea, dar și din motivul interdicțiilor, aplicate ca măsură preventivă.

Astfel, reclamantul Iuri Sorochin, a indicat că, în urma acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală și procuraturii, a suportat un prejudiciu material, în mărime de 100000 euro și un prejudiciu moral, în mărime de 30000 euro.

La 13 iunie 2017, Iuri Sorochin a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea sumei de 10000 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru achitarea serviciilor juridice acordate de un avocat, la faza de urmărire penală, încasarea sumei de 270 lei, cu titlu de cheltuieli suportate, pentru obținerea cazierelor judiciare, încasarea sumei de 676 749,8 lei, cu titlu de venit ratat.

La 24 iulie 2017, Iuri Sorochin a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea solidară a prejudiciului material în mărime de 100 000 euro, a prejudiciului moral în mărime de 30 000 euro, a sumei de 410 lei, cu titlu de cheltuieli, pentru obținerea cazierului judiciar, a sumei de 10000 lei, cu titlu de cheltuieli suportate, la faza de urmărire penală, a sumelor de 676 749,8 lei, 3058210,08 și 12903,82 lei, cu titlu de venit ratat, a sumelor de 576,48 lei și 331,88 lei, cu titlu de cheltuieli, pentru procurarea medicamentelor, încasarea solidară a sumei de 836,73 lei, cu titlu de dobândă de întârziere, pentru încasarea sumelor 576,48 lei și 331,88 lei, încasarea solidară a cheltuielilor suportate, pentru transport, fiind necesar de a se prezenta la organul de urmărire penală și în instanțele de judecată, încasarea solidară a sumei de 5000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, suportate în cadrul examinării cauzei civile, încasarea solidară a dobânzilor de întârziere din suma, care urmează a fi încasată cu titlu de prejudiciu moral și din alte sume, pe care le va încasa instanța de judecată.

La 12 septembrie 2017, Iuri Sorochin a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat obligarea de a cere scuze publice, în scris, de la Iuri Sorochin, prin postarea pe prima pagină web a procuraturii, pe un termen de 3 ani, a scrisorii deschise, semnată de procurorul Igor Negreanu, procurorul Anatoliei Maliuta, procurorul Djulieta Devder, procurorul Dumitru Graur, ofițer de UP Ghenadie Zgardan, șef al SUP Iurie Leșan, Valentina Nițulenco, Liubovi Cazacu, obligarea procurorului Igor Negreanu, procurorului Anatoliei Maliuta, procurorului Djulieta Devder, procurorului Dumitru Graur, ofițerului de UP Ghenadie Zgardan, Șef al SUP Iurie Leșan de a cere scuze publice, în scris, de la Iuri Sorochin, cu următorul text “Cerem scuze publice de la domnul Iuri Sorochin, pentru acțiunile ilicite ale organelor de procuratură și poliției al RM, noi recunoaștem necompetența noastră”. Textul menționat, urmează a fi comunicat personal lui Iuri Sorochin, iar acest fapt să fie constatat de un executor judecătoresc. La fel, a solicitat încasarea

solidară a prejudiciului material în mărime de 100000 euro, a prejudiciului moral în mărime de 30 000 euro, încasarea solidară a sumei de 410 lei, cu titlu de cheltuieli pentru obținerea cazierului judiciar, încasarea solidară a sumei de 10000 lei, cu titlu de cheltuieli suportate, la faza de urmărire penală, încasarea solidară a sumelor de 676749,8 lei, 3058210,08 și 12903,82 lei, cu titlu de venit ratat, a sumelor de 576,48 lei și 331,88 lei, cu titlu de cheltuieli pentru procurarea medicamentelor, încasarea solidară a sumei de 836,73 lei, cu titlu de dobândă de întârziere privind încasarea sumelor 576,48 lei și 331,88 lei, încasarea solidară a cheltuielilor suportate, pentru transport, fiind necesar de a se prezenta la organul de urmărire penală și în instanțele de judecată, încasarea solidară a sumei de 5000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, suportate în cadrul examinării cauzei civile, încasarea solidară a dobânzilor de întârziere din suma, care urmează a fi încasată cu titlu de prejudiciu moral și din alte sume, pe care le va încasa instanța de judecată.

Prin hotărârea din 12 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis, în parte, cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Igor Negreanu, Djulieta Devder, Dumitru Graur, Anatolii Maliuta, Vladimir Erhan, Ghenadie Zgardan, Iurie Leșan, Valentina Nițulenco și Liubovi Cazacu. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Iuri Sorochin, suma de 40000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin punerea ilicită a lui Iuri Sorochin, sub învinuire în cauza penală nr. 2011280314 și transmiterea acesteia în instanța de judecată nr. 1ra-650/14 (în instanța de judecată). S-a încasat, din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Iuri Sorochin suma de 5000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecare a prezentei pricini civile. S-a obligat procurorul, care a condus urmărirea penală în cauza nr. 2011280314 – Igor Negreanu, sau în cazul în care acesta nu mai activează – procurorul ierarhic superior, ca în termen de 15 zile de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, să prezinte, printr-o scrisoare, lui Iuri Sorochin, scuze oficiale din partea statului RM, în legătură cu punerea ilicită a lui Iuri Sorochin, sub învinuire în cauza nr. 2011280314 și transmiterea acesteia în instanța de judecată. În rest, pretențiile formulate de Iuri Sorochin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Igor Negreanu, Djulieta Devder, Dumitru Graur, Anatolii Maliuta, Vladimir Erhan, Ghenadie Zgardan, Iurie Leșan, Valentina Nițulenco și Liubovi Cazacu s-au respins ca nefondate.

Prin decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins, ca fiind nefondate, apelurile declarate de Iuri Sorochin, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova, și s-a menținut hotărârea din 12 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

La 05 iunie 2018, Ministerul Justiției al RM a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 12 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin să fie respinsă ca neîntemeiată. La fel, subsidiar a solicitat modificarea deciziei din

29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin diminuarea sumei încasate, cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Ministerul Justiției al RM a indicat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, a apreciat arbitrar poziția participanților la proces și a probelor anexate la dosar.

Astfel, a indicat că, instanța de fond a apreciat greșit probele administrate și ca urmare a aplicat la soluționarea litigiului, normele de drept material, ce reglementează repararea prejudiciului prin prisma Legii nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Recurentul Ministerul Justiției al RM a menționat că prin prisma prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, pentru angajarea răspunderii statului, pentru prejudiciul cauzat, prin erori judiciare și de urmărire penală sunt necesare întrunirea următoarelor condiții, și anume, existența faptei ilicite, respectiv nu orice acțiune a organelor de drept, atrage răspunderea statului.

Totodată, recurentul Ministerul Justiției al RM a indicat că din materialele cauzei rezultă că, măsurile procedurale întreprinse de organul de urmărire penală și de instanțele de judecată, nu au fost declarate ilegale. Prin urmare, a considerat că, existența unui act judecătoresc de achitare, nu denotă faptul că organul de urmărire penală a admis careva acțiuni ilicite. Efectuarea măsurilor operative de investigații este obligația organului de urmărire penală, care are drept scop de a descoperi circumstanțele săvârșirii infracțiunii și persoana, care a comis fapta ilicită. Toate măsurile procesuale, ce au fost întreprinse sunt prevăzute de lege și sunt necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura lupta, cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții, care pot avea loc în cadrul desfășurării lor.

De asemenea, recurentul Ministerul Justiției al RM a menționat că, nu poate fi neglijat faptul că Iuri Sorochin, nu a probat că a făcut uz de recursuri interne, pentru a deplânge condițiilor rele de detenție.

Ce ține de prejudiciul moral încasat, recurentul Ministerul Justiției al RM a menționat că, suma acordă este una exagerată, în condițiile, în care Iuri Sorochin nu a prezentat probe veridice, admisibile, pertinente și concludente, care să confirme faptul vătămării drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală, psihică, socială, prezumție valabilă până la proba contrarie.

La fel, recurentul Ministerul Justiției al RM a menționat că, instanța de fond nu trebuie să-și formeze o idee, preconcepută conform căreia presupusa încălcare a unui drept implică în mod obligatoriu și existența unui prejudiciu, este necesar de stabilit prin probe, dacă a existat în mod veridic un prejudiciu. Respectiv, un asemenea comportament are efect nociv nu doar pentru societate, cât și pentru cadrul legal din motiv, că se creează un precedent, care cu trecerea timpului este tot mai greu de remediat.

La 23 iunie 2018, Procuratura Generală a RM, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii din 12 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin să fie respinsă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurenta Procuratura Generală a RM a indicat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

Astfel, recurenta Procuratura Generală a RM a menționat că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că acțiunile de urmărire penală au fost realizate, în limitele prevederilor legislației procesuale și materiale, iar pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei penale de învinuire a lui Iuri Sorochin, acesta nu a prezentat careva contestații, împotriva acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală și ale Procuraturii, manifestate prin presiune psihologică sau fizică asupra sa, în scopul obținerii de la acesta, a declarațiilor sau eventual, a recunoașterii vinovăției.

În acest context, recurenta Procuratura Generală a RM a indicat că, la examinarea apelului, instanța de apel urma să țină cont de faptul, că reclamantul a beneficiat de asistență juridică, având studii juridice, pe parcursul procesului penal, neprezentând careva pretenții în limita prevederilor legale cu referire, la accesul liber la justiție sau lezarea drepturilor sale procesuale.

Mai mult, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuțului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele, care îi atenuează sau agravează răspunderea. Astfel, a indicat că acuzațiile de învinuire a lui Iuri Sorochin, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, au fost considerate ca fiind temeinice, și acestuia i-a fost înaintată acuzarea, în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) pct. 23) din Codul de procedură penală.

Totodată, a menționat, că în practica sa, CEDO constată că achitarea de către instanțele naționale a persoanei învinuite de autoritățile judiciare competente în comiterea unei infracțiuni, constituie prin sine însuși un act de satisfacție morală, iar cuantificarea în echivalent bănesc, a sumelor pretinse de către reclamant cu titlu de prejudiciu moral, trebuie privită ca o modalitate acordată acestei persoane de a-și compensa cheltuielile suportate în cadrul procesului penal și nicidecum aceste sume nu trebuie privite ca o modalitate de prejudiciere a interesului public și să nu depășească limitele rezonabile, astfel încât să nu poată fi privită ca un mijloc de îmbogățire fără justă cauză.

Reieșind din conținutul prevederilor art. 1405 alin. (1) Cod civil și art. 6 lit. (b) al Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului, și a circumstanțelor speței, recurenta Procuratura Generală a RM a menționat că, deși prima instanță și instanța de apel, au ajuns la concluzia de admitere a acțiunii cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat, fiind stabilit, cu certitudine că pe parcursul urmăririi penale, reclamantului Iuri Sorochin i s-a cauzat un anumit stres și frustrare, suma de 40000 lei, încasată de instanțele ierarhic inferioare, este una exagerată.

Totodată, reținând prevederile art. 1423 Cod civil și art. 11 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, recurenta Procuratura Generală a RM a indicat că, răspunderea pentru prejudiciul moral are un caracter compensator, acesta urmează să se determine de către instanța judecătorească, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei,

ținându-se cont de persoana reclamantului și de măsura în care această compensație, poate să-i aducă satisfacție. De asemenea, a menționat că, la aprecierea prejudiciului moral, se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității și suma, nu trebuie să fie vădit disproporționată, cu sumele acordate de CtEDO, în spețele similare. Sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se excesiv și vădit exagerate.

Astfel, recurenta a considerat că, atât instanța de fond, cât și cea de apel, interpretând eronat normele de drept material, neîntemeiat au hotărât obligarea Procuraturii Generale să aducă scuze oficiale reclamantului Iuri Sorochin, menționând că, instanțele de judecată au ignorat prevederile art. 12 alin. (4) ale Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, întrucât începând cu 06 mai 2014, data, când sentința de achitare a rămas definitivă, reclamantul Iuri Sorochin nu a adresat cereri în adresa Procuraturii Generale a RM, prin care să solicite adresarea scuzelor publice. Reieșind din cele expuse, a considerat că cerința lui Iuri Sorochin cu privire la obligarea procurorului să-i aducă scuze oficiale, este prescrisă.

La 16 iulie 2018, Iuri Sorochin a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii din 12 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri, în această parte, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Iuri Sorochin a indicat că, instanțele ierarhic inferioare, la stabilirea quantumului mărimii prejudiciului material și moral cauzat acestuia, prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, nu au luat în considerație faptul că, Iuri Sorochin este avocat, începând cu data de 04 martie 2011. Iar, acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, au dus la prejudicierea reputației ireproșabile a acestuia.

Mai mult, recurentul Iuri Sorochin a indicat că, din motivul menționii în cazierul judiciar, despre faptul supunerii procedurilor penale, respectiv prejudicierea reputației ireproșabile, a obținut licența de avocat, decât doar la data de 03 iulie 2017.

Astfel, a considerat că suma de 40 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu material, este una neechitabilă, cu prejudiciul cauzat reputației sale.

Recurentul Iuri Sorochin a mai indicat că, a prezentat instanței de judecată ordinele de plată, întru confirmarea tuturor cheltuielilor suportate pentru transport și medicamente, astfel cerere de chemare în judecată este una întemeiată și urma a fi admisă integral.

De asemenea, recurentul Iuri Sorochin a menționat că, scuzele publice urmau a fi făcute din numele tuturor celor implicați, în procesul de urmărire penală.

Totodată, a menționat că, instanța de apel a examinat cererile de apel depuse de către Ministerul Justiției al RM, Procuratura Generală a RM și Ministerul Finanțelor al RM, deși acestea au fost depuse, peste termenul de declarare a apelului, iar o cerere de repunere în termenul de declarare a apelului nu a fost înaintată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum rezultă din actele cauzei, copia deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată pentru cunoștință, în adresa părților, inclusiv și în adresa recurenților Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova și Iuri Sorochin, la 24 aprilie 2018, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 5428 (f.d. 143), însă probe, care ar confirma recepționarea acesteia, de către recurenți, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că, recurenții Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova și Iuri Sorochin, s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la data de 05 iunie 2018, 23 iunie 2018 și respectiv 16 iulie 2018, în termenul prevăzut la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova și Iuri Sorochin, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră drept inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova și Iuri Sorochin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate de Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Iuri Sorochin, se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Instanța de recurs reține că CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova și Iuri Sorochin.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a) , 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova și Iuri Sorochin, împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă Iuri Sorochin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Procuraturii Generală a Republicii Moldova, Igor Negreanu, Djulieta Devder, Dumitru Graur, Anatolii Maliuta, Vladimir Erhan, Ghenadie Zgardan, Iurie Leșan, Valentina Nițulenco și Liubovi Cazacu cu privire obligarea prezentării scuzelor publice, încasarea solidară a venitului ratat, a prejudiciului material și moral, cheltuielile suportate în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nina Vascan

judecătorii

Victor Burduh

Luiza Gafton